

Amic Ryjøl:

Acabo de rebre la lletra que esperavem d'en Dalcroze i que us adjunto. Es qüestió de principis i no cedirà. Jo he meditat molt sobre la que cal fer i em penso que, si com sia, es qüestió de que emplegem tot el vostre saber i influències prop dels que portem la de l'exposició per a convencer-los de que cal fer-lo venir a tota costa. Tot es qüestió de pos desde ara la propaganda ben feta i donant un aquestes sessions Dalcroze el caràcter de sessions extraordinàries, ja les faria inclús a la nit. Trovo que en una exposició seria d'art

hi s'an completament en el seu lloc les sessions Dalcroze inclús amb el caràcter que ell pensa donar-les-hi. Es qüestió nostra el preparar be 'e públic, el crear un ambient propici, treient d'aquestes sessions tot el caràcter de divertiment o de passatemps. El nom d'en Dalcroze es popular a Catalunya i no dubtem que el públic hi acudirà. Jo no dubto ni un sol moment de que, a pesar de donar-se les sessions al Palau, ^{de Bellas Arts} en Dalcroze obtindrà un èxit esclatant. Estic segur del mèrit i de la transcendència que per a l' nostra Institut això pot tenir. Els pocs no deixar perdre aquesta ocasió. En Dalcroze es home begut que domina i que captiva el públic. Li demanarem que ens enviï fotografies i es qüestió

per la reclame ben feta. No tinguem por de cap fraïcs. Jo us en responc. A mes es violentissim el dis-li' ara an en Dalcorre que no. Es una mena de despreci a la seva obra per Catalunya i' menys Barcelona mal i' den per. Jo us demano vivament que us convenceu en advocat al pensor d'aquesta causa. Mediten, deixant a part prejudicis, i' deuen com la cosa i' ho val i' ofereix garantits. No' us en haurem de penedir.

Guarden-me aquesta carta. Suposo que deuen el dimars unj-dia al Palau. Si ho creieu convenient el dimars tarda podria jo venir amb vos a belles arts.

Vos que sou home de solucions no dupte sabreu veure desseguida

la manera d'enfocar tot això.

En ruy' de tot, misantropos ho, no amb ells d'empresari fins amb ells d'artistes conscients hem de convenir que en Dalcorre està en lo ferm i' té raó. Aquest es el meu parer.

Ja sabem prant m'interessa tot això i' prant me canue.

Esperant una bona solució

meu com sempre vostre

Benafan amic

Joan Blanguez

Febre 1917.

Tinc la dona malaeta. Si us plau això, jo mateix hauria vingut amb vos a parlar amb vos.

